

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 22

Vydána dne 17. července 1970

Cena

OBSAH

70. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci
71. Zákon o úpravě některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení
72. Zákon o některých opatřeních týkajících se podnikového rejstříku
73. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o úpravě délky základní služby absolventů některých vojenských škol a kursů
74. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření
75. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení ve znění vyhlášek č. 91/1968 Sb. a č. 179/1968 Sb.
76. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb., č. 92/1968 Sb., a č. 180/1968 Sb.
77. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodářských rolníků a jiných osob samostatně hospodářících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1968 Sb. a č. 181/1968 Sb.

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

70

ZÁKON

ze dne 8. července 1970,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek 1

Zákon č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Rozsah přezkoumávaných věcí

Podle tohoto oddílu se přezkoumávají odsuzující rozsudky v trestních věcech, v nichž v pů-

vodním řízení o trestných činech podle hlavy první zvláštní části trestního zákona, popřípadě o obdobných trestných činech podle zákonů dříve platných, rozhodoval v prvním stupni

a) Nejvyšší soud,

b) bývalý státní soud zřízený zákonem č. 232/1948 Sb.,

c) krajský soud nebo vyšší vojenský soud podle § 13 odst. 1 a § 20 trestního řádu (zákon č. 87/1950 Sb. ve znění zákona č. 87/1952 Sb.) v době od 1. 1. 1953 do 31. 12. 1956."

2. § 4 se zrušuje.

3. V § 5 odst. 3 se vypouští poslední věta.

4. § 11 se zrušuje.

5. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Dokážení potřebných skutečností

Je-li pro rozhodnutí třeba některé skutečnosti předem objasnit, požádá předseda senátu o potřebné šetření vyšetřovatele prokuratury nebo vyšetřovatele Shoru národní bezpečnosti, a jde-li o jednotlivé úkony menší závažnosti, i jiné orgány; může však šetření provést sám nebo jím pověřit též člena senátu.

6. § 14 se zrušuje.

7. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Rozhodnutí senátu

(¹) Shledá-li senát v přezkumném řízení, že

- a) v řízení, jež rozhodnutí předcházelo, byly hrubě porušeny procesní předpisy a tato vada má za následek věcnou nesprávnost rozhodnutí,
- b) rozhodnutí bylo učiněno na podkladě nesprávných zjištění a v důsledku toho je věcně nesprávné,
- c) skutek byl posouzen v rozporu se zákonem,
- d) byl uložen takový druh trestu nebo trest v takové výměře, který nebylo možno podle zákona uložit,

zruší rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je vadné, a rozhodne sám ve věci rozsudkem.

(²) Shledá-li senát, že přezkoumávané rozhodnutí je vadné, že však byl spáchán čin trestný podle zákona dříve platného a odsouzení pro tento čin brání ustanovení § 16 odst. 1 nebo § 65 trestního zákona č. 140/1961 Sb., řízení zastaví. Takové zastavení má pro posuzování nároku na odškodnění stejné účinky jako zastavení podle § 11 odst. 1 písm. a) trestního řádu č. 141/1961 Sb.

(³) Nedůvodný návrh zamítne usnesením.“

8. V § 17 se zrušuje odstavce 2 a vypouští se označení odstavce 1.

9. V § 19 odst. 2 se citace § 15 odst. 2 nahrazuje citací § 15 odst. 2, 3.

10. § 20 se zrušuje a vkládá se nové ustanovení, které včetně nadpisu zní:

„§ 20

Povinnost k náhradě nákladů přezkumného řízení

(¹) Byl-li návrh na zahájení přezkumného řízení zamítnut, je navrhovatel povinen státu na-

hradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou.

(²) Byl-li návrh na zahájení přezkumného řízení vzat zpět, rozhodne předseda senátu, zda navrhovatel je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu.

(³) Povinnost k náhradě nákladů podle předchozích odstavců nepostihuje prokurátora.“

11. Oddíl třetí se zrušuje.

12. § 23 se zrušuje.

13. § 24 odst. 2 zní:

„(²) Návrh je třeba podat do jednoho roku od účinnosti zákona.“)

14. V § 25 odst. 1 se vypouští věta za středníkem.

15. § 29 se zrušuje.

16. § 30 zní:

„Jestliže poškozený zemřel, přechází na jeho dědice, pokud jím poskytoval nebo byl povinen poskytovat výživné v době, kdy byl ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody nebo v táboře nucené práce nebo v přechodném ústavu, nárok na odškodnění, a to v rozsahu toho, co jím na výživném ušlo.“

17. § 32 se zrušuje.

18. V § 33 odst. 1 se vypouštějí slova „a § 29 a nárok na náhradu nákladů na výživu podle § 32.“

19. § 46 zní:

„Pokud tento zákon nemá zvláštních ustanovení, použije se přiměřeně ustanovení trestního řádu.“

Článek 2

Pokud se v ustanoveních zákona č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, mluví o zvláštních senátech, rozumí se tím senáty krajských soudů, vyšších vojenských soudů, Nejvyššího soudu České socialistické republiky, Nejvyššího soudu Slovenské socialistické republiky a Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky, složené ze tří soudců z povolání, ustavené podle zákona č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců, ve znění zákona č. 156/1969 Sb.

Článek 3

(¹) Jestliže přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo rozhodnuto o návrhu podaném na podkladě § 2 zákona č. 82/1968 Sb. a nyníjší znění na tento návrh nedopadá, soud návrh zamítne. Jestliže v něm byly uplatněny nové skutečnosti nebo důkazy, naloží s ním jako s návrhem na obnovu řízení. Jestliže v něm bylo tvrzeno toliko porušení zákona, předá věc orgánu oprávněnému podat stížnost pro porušení zákona.

*) Zákon č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1968.

(2) Soud zamítne v neveřejném zasedání návrh podaný osobou, která se zdržuje bez povolení v cizině, nebo návrh podaný ve prospěch takové osoby. Ustanovení § 16 odst. 2 zákona o soudní rehabilitaci se ve prospěch takové osoby nepoužije.

Článek 4

Nároky na náhradu škody, které byly uplatněny podle dosavadních ustanovení zákona o soudní rehabilitaci a o nichž nebylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto nebo o nichž nebyla uzavřena dohoda, nutno posuzovat podle ustanovení tohoto zákona.

Článek 5

U rozhodnutí vydaných zvláštními senáty podle oddílu druhého zákona č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, jež se stala pravomocnými přede dnem účinnosti tohoto zákona, běží lhůta uvedená v § 272 tr. ř. ode dne, kdy tento zákon nabyl účinnosti. Pro postup podle § 269 odst. 2 až § 271 trestního řádu stačí, rozhodne-li nejvyšší soud o stížnosti pro porušení zákona do šesti měsíců od jejího podání.

Článek 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Strougal v. r.

71

ZÁKON

ze dne 8. července 1970

o úpravě některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek 1

Změny zákona o sociálním zabezpečení

Zákon č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 18 odst. 5 a další odstavec 6, který se připojuje, zní:

„(5) Je-li starobní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky).

Starobní důchod zvýšený podle předchozích vět lze vyměřit i nad 90 % průměrného měsíčního výdělku (odstavec 4).

(6) Důchod podle předchozího odstavce lze zvýšit, jen nemůže-li si důchodce (rodinný příslušník) pro stáří, zdravotní stav nebo jiné vážné důvody zvýšit životní úroveň vlastní prací. Při zvýšení důchodu podle uvedeného ustanovení se nehledí k výchovnému, zvýšení důchodu (výchovného) pro bezmocnost, k příspěvkům z doplňkové sociální péče, k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka z činnosti, která netrvá déle než 80 pracovních dnů v kalendářním roce, ani k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka staršího 70 let. Zvýšení důchodu se nezapočítává do výše důchodu rozhodné pro výpočet důchodů pozůstalých.

2. § 28 odst. 4 zní:

„(4) Je-li invalidní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce,

a) může být invalidní důchod zvýšen, pokud pro důchodce není výhodnější ustanovení uvedené pod písm. b), na částku 500 Kčs měsíčně. Má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu činil 500 Kčs mě-

sličně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky). Invalidní důchod zvýšený podle předchozích vět lze vyměřit i nad 90 % průměrného měsíčního výdělku (odstavec 3) též pracovníku staršímu 20 let;

b) může být invalidní důchod, na nějž není odkázán žádný rodinný příslušník důchodce, zvýšen až do výše 645 Kčs měsíčně, ne však nad 90 % uvedeného průměrného měsíčního výdělku.

Ustanovení § 18 odst. 6 platí obdobně."

3. § 31 odst. 3 zní:

„(3) Vdovský důchod činí nejméně 360 Kčs měsíčně, nesmí však být vyšší než důchod zemřelého.

4. V § 31 se připojuje další odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li vdovský důchod jediným zdrojem příjmu vdovy, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li vdova též jiný příjem (důchod), může být vdovský důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li však tímto jiným příjmem starobní nebo invalidní důchod, lze zvýšit jen tento důchod (§ 18 odst. 5 a § 28 odst. 4). Ustanovení § 18 odst. 6 platí obdobně."

5. § 34 odst. 4 zní:

„(4) Sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte činí 450 Kčs měsíčně. Je-li však tento důchod jediným zdrojem příjmu dítěte, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li dítě též jiný příjem (důchod), může být sirotčí důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Ustanovení § 18 odst. 6 platí obdobně."

6. § 37 odst. 2 zní:

„(2) Je-li sociální důchod jediným zdrojem příjmu důchodce, může být přiznán až do výše 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem, může být sociální důchod přiznán až do takové výše, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod přiznán až do výše 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný

příjem, může být sociální důchod přiznán až do takové výše, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro přiznání sociálního důchodu oba manželé (druh a družka), může jim být přiznán společný sociální důchod až do výše rozdílu mezi částkou 850 Kčs a úhrnem příjmů obou manželů (druha a družky)."

7. V § 63 odst. 1 se připojuje tato věta:

„Této daní nepodléhají ani starobní a invalidní důchody zvýšené nad 700 Kčs měsíčně z toho důvodu, že důchod ani spolu s jiným příjmem nedosáhl částky 850 Kčs měsíčně (§ 18 odst. 5 a § 28 odst. 4)."

8. § 101 odst. 2 zní:

„(2) Ustanovení § 18 odst. 2 až 6 platí obdobně."

9. § 122a zní:

„Úprava důchodů rodičů a sourozenců

Důchody rodičů a sourozenců přiznané podle předpisů o důchodovém pojištění (zaopatření) platných před 1. lednem 1957, které jsou jediným zdrojem příjmu důchodce, lze zvýšit na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být důchod rodičů a sourozenců zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být důchod rodičů a sourozenců zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Ustanovení § 18 odst. 6 platí obdobně.

10. Za § 140 se vkládá § 141, který zní:

„§ 141

Zvyšování výchovného a sirotčího důchodu

Vláda Československé socialistické republiky může v souladu s dlouhodobým programem společenské péče o rodiny s nezaopatřenými dětmi

- a) zvyšovat sazby výchovného, popřípadě příspěvků k němu (§ 38), a přiznávat k němu jednorázovou výpomoc,
- b) zvyšovat nejnížší a nejvyšší výměru sirotčího důchodu jednostranně osiřelého dítěte a výši sirotčího důchodu oboustranně osiřelého dítěte (§ 34)."

Článek 2

**Změny zákona o sociálním zabezpečení
družstevních rolníků**

Zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 118/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 47 odst. 4 a další odstavce 5, který se připojuje, zní:

„(4) Je-li starobní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky). Starobní důchod zvýšený podle předchozích vět lze vyměřit i nad 90 % průměrné měsíční pracovní odměny (odstavec 3).

(5) Důchod podle předchozího odstavce lze zvýšit, jen nemůže-li si důchodce (rodinný příslušník) pro stáří, zdravotní stav nebo jiné vážné důvody zvýšit životní úroveň vlastní prací. Při zvýšení důchodu podle uvedeného ustanovení se nehledí k výchovnému, zvýšení důchodu (výchovného) pro bezmocnost, k příspěvkům z doplňkové sociální péče, k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka z činnosti, která netrvá déle než 60 pracovních dnů v kalendářním roce, ani k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka staršího 70 let. Zvýšení důchodu se nezapočítává do výše důchodu rozhodné pro výpočet důchodů pozůstalých.“

2. § 48 odst. 3 zní:

„(3) Je-li starobní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce a úprava podle předchozích odstavců není pro důchodce výhodnější, může být starobní důchod zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být starobní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky). Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

3. § 58 odst. 4 zní:

„(4) Je-li invalidní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce,

a) může být invalidní důchod zvýšen, pokud pro důchodce není výhodnější ustanovení uvedené pod písm. b), na částku 500 Kčs měsíčně. Má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky). Invalidní důchod zvýšený podle předchozích vět lze vyměřit i nad 90 % průměrné měsíční pracovní odměny (odstavec 3) též členu družstva staršímu 20 let;

b) může být invalidní důchod, na nějž není odkázán žádný rodinný příslušník důchodce, zvýšen až do výše 845 Kčs měsíčně, ne však nad 90 % uvedené průměrné měsíční pracovní odměny.

Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

4. § 59 odst. 5 zní:

„(5) Je-li invalidní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce a úprava podle předchozích odstavců není pro důchodce výhodnější, může být invalidní důchod zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být invalidní důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky). Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

5. § 66 odst. 3 zní:

„(3) Vdovský důchod činí nejméně 300 Kčs měsíčně, nesmí však být vyšší než důchod zemřelého; ustanovení o nejvyšší výměře vdovského důchodu částkou 380 Kčs měsíčně neplatí pro vdovské důchody vdov po členech družstev, která nebyla uznána za družstva s vyšší úrovní hospodaření.“

6. § 66 odst. 6 zní:

„[6] Je-li vdovský důchod jediným zdrojem příjmu vdovy, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li vdova též jiný příjem [důchod], může být vdovský důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li však tímto jiným příjmem starobní nebo invalidní důchod, lze zvýšit jen tento důchod (§ 47 odst. 4, § 48 odst. 3, § 58 odst. 4 a § 59 odst. 5). Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

7. § 69 odst. 4 zní:

„[4] Sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte činí 450 Kčs měsíčně. Je-li však tento důchod jediným zdrojem příjmu dítěte, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li dítě též jiný příjem (důchod), může být sirotčí důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

8. V § 101 odst. 1 se připojuje tato věta:

„Této daní nepodléhají ani starobní a invalidní důchody zvýšené nad 700 Kčs měsíčně z toho důvodu, že důchod ani spolu s jiným příjmem nedosáhl částky 850 Kčs měsíčně (§ 47 odst. 4, § 48 odst. 3, § 58 odst. 4 a § 59 odst. 5).“

9. § 137a zní:

„Úprava důchodů rodičů a sourozenců“

Důchody rodičů a sourozenců příznané podle předpisů o důchodovém pojištění (zaopatření) platných před 1. lednem 1957, které jsou jediným

zdrojem příjmu důchodce, lze zvýšit na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být důchod rodičů a sourozenců zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být důchod rodičů a sourozenců zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Ustanovení § 47 odst. 5 platí obdobně.“

Článek 3

Zvýšení důchodu podle tohoto zákona lze poskytnout na žádost nejdříve počínajíc měsíční splátkou důchodu splatnou v říjnu 1970.

Článek 4

[1] Starobní, invalidní a vdovské důchody a důchody rodičů a sourozenců vyměřené v nejnižší výměře podle předpisů platných do 30. září 1970 pro důchody, které byly jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce*), mohou být po tomto dni sníženy, jen pokud by to připouštěly uvedené předpisy.

[2] Ve stanovené nejnižší výměře důchodů uvedených v předchozím odstavci a ve výměře důchodů zvýšených podle tohoto zákona je zahrnut zvláštní přídavek k dávkám podle čl. I zákona č. 161/1968 Sb.

Článek 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Haneš v. r.

Dr. Štrougal v. r.

*) § 18 odst. 5, § 28 odst. 4, § 31 odst. 3 věta druhá a § 122a zákona o sociálním zabezpečení a § 47 odst. 4, § 48 odst. 3, § 58 odst. 4, § 59 odst. 5, § 66 odst. 3 věta druhá a § 137a zákona o sociálním zabezpečení družstevníků rolníků
v dosavadním znění

72

Z A K O N

ze dne 8. července 1970

o některých opatřeních týkajících se podnikového rejstříku

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Organizace, které se zapisují do podnikového rejstříku, mohou nabývat práv a zavazovat se ode dne zápisu do podnikového rejstříku. Toto ustanovení se nevztahuje na organizace zřízené podle zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství.

(2) Dnem zápisu je den, v němž byl zápis do podnikového rejstříku povolen usnesením soudu příslušného vést podnikový rejstřík (rejstříkový soud), není-li ve zřizovací listině stanoven den pozdější.

§ 2

Do podnikového rejstříku se kromě organizací, o nichž tak stanoví dosavadní právní předpisy, zapisují též národní výbory, které provozují podnikatelskou činnost ve svých drobných provozovnách. V zápisu se uvede pouze označení příslušného národního výboru, jeho sídlo a předmět činnosti drobných provozoven jím zřízených. Činnost drobné provozovny může být zahájena teprve ode dne zápisu do podnikového rejstříku.

§ 3

(1) U lidových družstev, družstevních zemědělských organizací a společných družstevních podniků, u svazů družstev, družstevních podniků, jakož i u podniků a hospodářských zařízení společenských organizací se zapisuje do podnikového rejstříku též předmět činnosti ve znění podle zřizovací listiny, statutu, stanov, smlouvy nebo jiného právního aktu, kterým byl stanoven předmět činnosti organizace.

(2) Předmět činnosti se zapisuje do podnikového rejstříku též u organizací vzniklých na základě smlouvy o sdružení;* u těchto organizací se zapisuje i název a sídlo členských organizací a podílů členů.

§ 4

U organizací, u nichž se do podnikového rejstříku zapisuje podle § 2 a 3 tohoto zákona před-

mět činnosti, popřípadě další skutečnosti, se zapisují též změny nebo zánik těchto skutečností; změněnou činnost mohou organizace zahájit a nabývat z ní práv a zavazovat se teprve ode dne zápisu této změny.

§ 5

(1) O řízení ve věcech podnikového rejstříku platí ustanovení občanského soudního řádu; jeho ustanovení o pořádkových opatřeních se užívá i v případech, kdy nebude uposlechnuto výzvy rejstříkového soudu.

(2) V řízení o povolení zápisu je rejstříkový soud povinen zkoumat, zda jsou splněny předpoklady k provedení zápisu vyžadované právními předpisy, zejména zda předmět činnosti nebo jeho změny jsou ve shodě s oprávněním schváleným nebo vydaným příslušným orgánem, a zda byl udělen též souhlas, je-li nutný podle zvláštních předpisů.

(3) Rejstříkový soud oznámí zápisy organizací, přednětu jejich činnosti a předmětu činnosti drobných provozoven národních výborů, jakož i zápisy změn a zániku těchto skutečností příslušnému státnímu orgánu správy daní a odvodů a příslušnému orgánu státní statistiky.

§ 6

(1) Organizace již zapsané v podnikovém rejstříku, pro které je stanovena povinnost zapsat předmět činnosti, předloží návrh na zápis rejstříkovému soudu nejpozději do tří měsíců od účinnosti tohoto zákona.

(2) Organizace dosud nezapsané, uvedené v § 3 odst. 2, předloží návrh na příslušné zápisy rovněž ve lhůtě uvedené v předchozím odstavci. V téže lhůtě předloží i národní výbory návrhy na zápis týkající se drobných provozoven zřízených před účinností tohoto zákona.

(3) Nebudou-li návrhy na zápis uvedené v odstavcích 1 a 2 podány ve stanovené lhůtě, nemohou organizace, popřípadě drobné provozovny národních výborů pokračovat v činnosti, a to do doby, než bude zápis proveden.

*) § 85 odst. 6 vl. nař. č. 100/1966 Sb., o plánovém řízení národního hospodářství, ve znění vl. nař. č. 189/1968 Sb.

§ 7

Zrušují se

- a) v § 19 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.
první věta,

- b) § 2 odst. 3 a § 12 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 114/1964 Sb., o podnikovém rejstříku.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Dr. Štrougal v. r.

73

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 23. června 1970

o úpravě délky základní služby absolventů některých vojenských škol a kursů

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 27 odst. 3 branného zákona č. 92/1949 Sb. ve znění zákona č. 19/1958 Sb.:

§ 1

Doba trvání základní služby absolventů ročních důstojnických škol, odborných vojenských škol a kursů organizovaných pro vojáky s úplným středním vzděláním, škol důstojníků v záloze a ab-

solventů poddůstojnických škol, kteří závěrečnými zkouškami řádně ukončí studium v uvedených vojenských školách nebo kursech a převezmou závazek k další službě na dobu stanovenou předpisem ministerstva národní obrany nebo vnitra, se stanoví na 12 měsíců.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Štrougal v. r.

74

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 3. července 1970,

kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí podle § 11 a 12 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, § 63 odst. 2 zákona č. 54/1958 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, a § 142 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Touto vyhláškou se upravuje uvolňování a umísťování pracovníků v souvislosti s prováděním strukturálních změn v národním hospodářství, s likvidací neefektivních provozů, se snižováním správního a řídicího aparátu a s jinými racionalizačními nebo organizačními opatřeními a v důsledku uplatnění zákazu některých prací a pracovišť pro ženy, hmotné zabezpečení těchto pracovníků při přechodu do nového zaměstnání a před jeho nástupem a jejich nároky v oblasti nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení.

(2) Vyhláška se vztahuje na

- a) pracovníky uvolňované z organizačních důvodů (§ 46 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce č. 65/1965 Sb. ve znění zákona č. 88/1968 Sb. a zákona č. 153/1969 Sb. — dále jen „zákoník práce“) a na pracovnice uvolněné v důsledku uplatnění zákazu některých prací a pracovišť pro ženy (§ 150 zákoníku práce), ať již k uvolnění z těchto důvodů dojde výpovědí danou socialistickou organizací nebo dohodou,
- b) členy výrobních družstev uvolňované na základě výpovědi dané výrobním družstvem nebo dohodou podle stanov družstva z důvodů odpovídajících důvodům rozvázání pracovního poměru podle písmena a)

(dále jen „pracovníci“).

(3) V rozsahu uvedeném v § 14 se poskytuje hmotné zabezpečení též pracovníkům, kteří pře-

jdou bez rozvázání pracovního poměru na jinou práci na základě změny pracovní smlouvy

(4) Vyhláška se nevztahuje na pracovníky, s nimiž byl pracovní poměr rozvázán z jiných důvodů, a dále na pracovníky, u nichž dochází bez rozvázání pracovního poměru k přechodu práv a povinností z jejich pracovněprávních vztahů na jinou organizaci podle § 249 a 250 zákoníku práce.

§ 2

Postup při uvolňování pracovníků

(1) Při uvolňování pracovníků postupuje organizace podle zákoníku práce. Organizace uvolňuje především pracovníky, u nichž jsou předpoklady pro snadnější umístění a zapracování na jiných pracovištích. Přihlíží přitom zejména k možnosti využití kvalifikace pracovníků, popřípadě jejich přeškolení pro novou výrobu nebo jiná povolání. Zvláštní ohled je přitom povinna brát, vedle případů uvedených v § 47 odst. 2 zákoníku práce, na starší pracovníky před vznikem nároku na starobní důchod a na závažné rodinné důvody (např. zaměstnání druhého manžela, školní docházku, popřípadě učitelský poměr dětí). U pracovníků, kteří mají být uvolněni, využije organizace především všech možností jejich účelného umístění na jiných svých pracovištích (§ 46 odst. 2 zákoníku práce) nebo na pracovištích téže výrobní hospodářské jednotky.

(2) Není-li možno umístit pracovníka, který má být uvolněn, v rámci organizace, je tato organizace povinna ve spolupráci s národním výborem pracovníků účinně pomáhat při získávání nového vhodného zaměstnání a postupovat při jeho uvolňování a dalším umístění tak, aby přechod na nové pracoviště byl plynulý a aby jen výjimečně bylo nutno použít opatření k hmotnému zabezpečení pracovníka podle § 4 až 7 Uvolňující organizace je povinna účinně pomáhat i při získávání nového vhodného zaměstnání těm pracovníkům, jejichž pracovní poměr byl zrušen v nové organizaci ve zkušební době bez jejich viny. Při umísťování pracovníků přihlíží organizace i národní výbory

k jejich odůvodněným zájmům a potřebám. Přitom uzce spolupracují s příslušnými odborovými orgány

(1) Organizace je povinna ve spolupráci s příslušným odborovým orgánem včas, zpravidla aspoň 4 týdny předtím, než by pracovníkům měla být dána výpověď, seznámit je s politickoekonomickými důvody uvolnění, jakož i s tím, jaká pomoc jim bude poskytnuta při získání nového zaměstnání.

(1) Při uvolňování pracovníků dává organizace přednost skončení pracovního poměru dohodou, v níž se uvede důvod rozvázání pracovního poměru. Projeví-li pracovník zájem přejít do nového zaměstnání přede dnem, kdy má pracovní poměr skončit na základě výpovědi nebo již uzavřené dohody, je uvolňující organizace povinna jeho žádosti vyhovět, pokud tomu nebrání důležité provozní důvody

(5) V zájmu plynulého přechodu pracovníků na nová pracoviště uzavírají organizace podle potřeby vzájemné dohody o přejímání uvolněných pracovníků a o jejich vhodném přeškolení ještě před uvolněním z dosavadního zaměstnání.

§ 3

Hmatné zabezpečení při přechodu do nového zaměstnání

(1) Uvolněnému pracovníku, který po skončení pracovního poměru bez zbytečného průtahu nastoupí zaměstnání v jiné organizaci, přísluší od uvolňující organizace mzdové vyrovnání ve výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem na původním pracovišti (§ 275 zákoníku práce) a hrubým výdělkem dosahovaným na novém pracovišti, a to od nástupu nového zaměstnání po dobu tří měsíců; úhrn dosaženého hrubého výdělku na novém pracovišti a mzdového vyrovnání nesmí však přesáhnout částku 3000 Kčs měsíčně.

(2) Skončil-li pracovní poměr pracovníka dohodou dříve, než by skončil, kdyby byla pracovník dána ke dni uzavření původní dohody výpověď, přísluší mu mzdové vyrovnání ještě po dobu odpovídající době, o kterou pracovní poměr skončil dříve, než by skončil na základě dané výpovědi, totéž platí, byla-li pracovník původně dána výpověď a pracovní poměr skončil dříve na základě později uzavřené dohody. Za tuto dobu poskytuje se mzdové vyrovnání v plné výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem na původním pracovišti a hrubým výdělkem na novém pracovišti.

(3) Uvolňující organizace poskytne pracovníku mzdové vyrovnání v rozsahu uvedeném v odstavci 1 po dobu nutnou na zaškolení nebo přeškolení, nejdéle po dobu dalších tří měsíců, jestliže přešel na nové pracovní místo, pro které musí být přeškolen nebo zaškolen.

(4) Mzdové vyrovnání podle předchozích odstavců se poskytuje i za dny, kdy pracovník pobírá v nové organizaci náhradu mzdy nebo peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu; mzdové vyrovnání za dobu poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění nahrazující mzdu se stanoví ve výši rozdílu mezi těmito dávkami, které by pracovník pobíral v dřívější organizaci, a dávkami přiznanými v nové organizaci.

(5) Mzdové vyrovnání se neposkytuje pracovníku, který po době stanovené na zapracování nedosahuje při práci vlastním zaviněním, zejména v důsledku neomluvené absence nebo špatné pracovní morálky, průměrného výkonu dosahovaného pracovníky vykonávajícími stejnou práci.

(6) Mzdové vyrovnání vyplácí organizace, která přijala pracovníka do zaměstnání; vyplacenou částku mzdového vyrovnání uhradí této organizaci uvolňující organizace, a to po skončení doby, za níž mzdové vyrovnání přísluší.

(7) V uznání dosavadní práce může uvolňující organizace poskytnout pracovníku se souhlasem nadřízeného orgánu a v dohodě se závodním výborem základní organizace odborového svazu odstupné až do výše trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku. Přitom přihlédne zejména k délce trvání pracovního poměru pracovníka v uvolňující organizaci, jeho pracovním výsledkům, zásluhám a možnostem jeho uplatnění v novém zaměstnání.

(8) Pracovníku, který po přechodu do jiné organizace bude vykonávat práci, pro níž se musí zaškolit nebo přeškolit, je přejímající organizace povinna zajistit na svůj náklad takové zaškolení nebo přeškolení a odměňovat ho po tuto dobu podle mzdových předpisů platných pro přejímající organizaci.

(9) Pracovníku, který uzavře pracovní smlouvu v náboru prováděném národními výbory, přísluší též náležitosti poskytované při tomto náboru podle zvláštních předpisů.

(10) Mzdové vyrovnání a odstupné uhrazuje organizace ze svých ostatních osobních výdajů.*)

Hmatné zabezpečení před nástupem nového zaměstnání

§ 4

(1) Nemůže-li pracovník přes pomoc uvolňující organizace a národního výboru nastoupit vhodné zaměstnání přiměřené jeho zdravotnímu stavu a schopnostem a pokud možno i kvalifikaci bezprostředně po skončení dosavadního pracovního poměru, přísluší mu při splnění podmínek stanovených v této vyhlášce příspěvek před nástupem nového zaměstnání (dále jen „příspěvek“).

*) vyhláška č. 174/1969 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a o zásadách odměňování práce

(2) Příspěvek se poskytuje pracovníku ve výši 60 % jeho průměrného měsíčního čistého výdělku dosaženého v organizaci, která jej uvolnila, nejvýše však v částce 1800 Kčs měsíčně. Průměrný čistý výdělek se vypočte tak, že od hrubého průměrného výdělku se odečte daň ze mzdy podle sazby příslušné pro pracovníka v mzdovém období, kdy jeho pracovní poměr skončil. Příspěvek se přiznává, jen je-li doba od skončení dosavadního pracovního poměru pracovníka do nástupu nového zaměstnání delší než jeden kalendářní týden. Náležel-li příspěvek jen po část měsíce, přísluší pracovníku za kalendářní den 1/30 stanoveného příspěvku.

(3) Pokud pracovník má nárok na důchod starobní, invalidní nebo vdovský, poskytne se mu příspěvek snížený o částku důchodu, který mu náleží (po srážce zvláštní daně z důchodu).

(4) Příspěvek se poskytuje do dne nástupu nového zaměstnání, nejdéle po dobu 6 měsíců. Po této době se poskytuje pracovníku, jenž nebylo zabezpečeno žádné zaměstnání odpovídající jeho zdravotnímu stavu, schopnostem a závažným rodinným poměrům, příspěvek ve výši 30 % průměrného měsíčního čistého výdělku dosaženého v organizaci, která jej uvolnila, nejvýše však v částce 900 Kčs měsíčně, nejdéle po dobu dalších 6 měsíců.

§ 5

(1) Příspěvek se přiznává pracovníku, který se přihlásil o nové zaměstnání u okresního národního výboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště, a o příspěvek požádal.

(2) Přihlásil-li se pracovník o zaměstnání včas, tj. nejpozději do tří dnů ode dne skončení pracovního poměru, popřípadě po odpadnutí překážky, pro kterou se nemohl v této lhůtě přihlásit, a současně požádal o příspěvek, přiznává se mu příspěvek ode dne následujícího po skončení pracovního poměru. Požádá-li pracovník, který se však přihlásil o zaměstnání, o příspěvek později, přiznává se mu příspěvek za prošlou dobu nejvýše jednoho měsíce před podáním této žádosti.

(3) Jestliže se pracovník z vlastní viny nepřihlásil o zaměstnání včas, přiznává se mu příspěvek ode dne, kdy se přihlásil, nejdříve však ode dne, kdy o příspěvek požádal.

(4) Příspěvek se poskytuje též pracovníku, jehož pracovní poměr, do něhož nastoupil bezprostředně po uvolnění, byl zrušen ve zkušební době bez viny pracovníka, jestliže se pracovník přihlásil o nové zaměstnání u příslušného okresního národního výboru.

§ 6

(1) Příspěvek se nepřiznává, popřípadě odejme pracovníku, který bez vážných důvodů odmítne

nastoupit vhodné zaměstnání nebo účastnit se výpomoci organizované národním výborem pro zemědělské špičkové, sezónní nebo podobné krátkodobé práce. Účastní-li se pracovník na přechodnou dobu takové výpomoci, přísluší mu příspěvek vedle dosaženého výdělku.

(2) Příspěvek nenáleží pracovníku po dobu, po kterou se mu poskytují peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu. O tuto dobu se prodlužuje doba, po kterou lze příspěvek poskytovat.

(3) Příspěvek přísluší pracovníku také tehdy, vznikne-li pracovní neschopnost po uplynutí ochranné lhůty ze zaměstnání, takže pracovníku nenáleží dávky nemocenského pojištění; doba poskytování příspěvku se však o dobu pracovní neschopnosti neprodlužuje. Okresní národní výbor může v tomto případě zvýšit pracovníku příspěvek až do výše nemocenského, které by mu jinak náleželo, pokud to je odůvodněno vyššími náklady spojenými s nemocí.

(4) Pracovníku, kterému již uplynula ochranná lhůta ze zaměstnání, náleží v době, kdy pobírá příspěvek, také případné pohřebné, jsou-li jinak splněny podmínky pro jeho poskytnutí podle předpisů o nemocenském pojištění pracovníků; za těchto podmínek náleží pohřebné také tomu, kdo zemřelému pracovníku vypravil pohřeb.

§ 7

(1) O přiznání příspěvku a pohřebného, popřípadě odnětí příspěvku rozhoduje okresní národní výbor příslušný podle místa trvalého bydliště pracovníka. Příspěvek vyplácí okresní národní výbor měsíčně pozadu. Okresní národní výbor může pracovníku poskytnout na jeho žádost zálohu ve výši poloviny měsíčního příspěvku.

(2) Poskytování příspěvků na děti a dávek v mateřství uchazečům o zaměstnání upravují zvláštní předpisy *)

§ 8

Nároky v nemocenském pojištění

(1) Nároky uvolněných pracovníků v oblasti nemocenského pojištění se posuzují podle obecných předpisů a podle dalších ustanovení této vyhlášky.

(2) Do započítatelného výdělku, z něhož se stanoví opakující se peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu, se nezahrnuje mzdové vyrovnání, odstupné, ani příspěvky poskytované v náboru prováděném národními výbory, s výjimkou příspěvku na zapracování.

(3) Při zániku uvolňující organizace přecházejí její práva a povinnosti v oblasti nemocenského pojištění na přejímající organizaci, popří-

*) zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o příspěvcích na děti z nemocenského pojištění; vyhláška č. 95/1968 Sb., o poskytování příspěvků na děti v nemocenském pojištění; vyhláška č. 182/1968 Sb., o dávkách v mateřství a o příspěvcích na děti uchazečům o zaměstnání

padě na orgán provádějící likvidaci. Po skončení likvidace poskytuje peněžité dávky nemocenského pojištění okresní správa nemocenského pojištění příslušná podle trvalého bydliště pracovníka. Zaničující organizace je povinna před skončením své činnosti potvrdit pracovníku všechny potřebné podklady pro uplatnění nároku na dávky nemocenského pojištění.

Nároky ze sociálního zabezpečení

§ 9

(1) Nároky uvolněných pracovníků v oblasti důchodového zabezpečení se posuzují podle obecných předpisů a podle dalších ustanovení této vyhlášky

(2) U uvolněných pracovníků se považuje skončení nebo změna zaměstnání v I. nebo ve II. pracovní kategorii za zanechání nebo změnu tohoto zaměstnání z vážných důvodů [§ 1 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení], jestliže ke dni uvolnění získali z doby potřebné pro nárok na důchod aspoň 20 let v zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie.

(3) Orgán sociálního zabezpečení příslušný rozhodovat o dávkách důchodového zabezpečení vyměří na žádost pracovníka odcházejícího do důchodu jeho důchod z průměrného měsíčního výdělku zjištěného z hrubých výdělků za posledních 10, popřípadě za posledních 5 kalendářních roků před rokem, v němž došlo k uvolnění pracovníka, je-li tento průměr pro něho výhodnější než průměrný měsíční výdělek zjištěný podle obecných předpisů.

(4) Mzdové vyrovnání a příspěvek na zapracování poskytovaný v náboru prováděném národními výbory tvoří součást hrubých výdělků započítatelných pro účely důchodového zabezpečení. Jiné příspěvky poskytované pracovníku v náboru prováděném národními výbory a odstupné nejsou započítatelné pro účely důchodového zabezpečení.

(5) Doba, po kterou byl pracovník veden v evidenci národního výboru jako uchazeč o zaměstnání, se započítává do doby zaměstnání. Při zjišťování průměrného měsíčního výdělku se však k této době nehledí. Jestliže se pracovník v době poskytování příspěvku účastnil výpomocí organizované národním výborem pro zemědělské špičkové, sezónní nebo podobné krátkodobé práce (§ 8 odst. 1), přihlédne se při zjišťování průměrného měsíčního výdělku k této době a k dosaženému výdělku, je-li to pro něho výhodnější.

§ 10

Pracovníkům se zmenšenou pracovní schopností se poskytuje příspěvek před umístěním ve výši příspěvku před nástupem nového zaměstnání, není-li pro ně výhodnější úprava podle předpisů o sociálním zabezpečení (§ 72 zákona č. 101/1964 Sb. a § 84 vyhlášky č. 102/1964 Sb.).

Společná a závěrečná ustanovení

§ 11

(1) Uvolňující organizace je povinna uvést pro účely sociálního zabezpečení na evidenčním listu o době zaměstnání a výdělku pracovníka, že pracovník byl uvolněn z důvodů uvedených v této vyhlášce.

(2) Uvolňující organizace je povinna vydat pracovníku, který uzavřel nový pracovní poměr, potvrzení o výši jeho dosavadního průměrného hrubého měsíčního výdělku a po projednání s příslušající organizací, po jakou dobu musí být pracovník nezbytně zaškolován nebo přeškolen, uvést v něm dobu, po kterou mu bude poskytováno mzdové vyrovnání (§ 3 odst. 1 až 4).

(3) Pracovníku, který po skončení pracovního poměru se bude ucházet o příspěvek před nástupem nového zaměstnání (§ 4), je uvolňující organizace povinna vydat na jeho žádost potvrzení o jeho průměrném čistém měsíčním výdělku a o ostatních skutečnostech souvisejících s jeho pracovním poměrem v organizaci, rozhodných pro posouzení nároku na příspěvek před nástupem nového zaměstnání.

§ 12

(1) Pokud se v této vyhlášce odkazuje na ustanovení zákoníku práce v souvislosti s rozvažováním pracovního poměru, rozumí se tím u členů výrobních družstev odpovídající ustanovení stanov výrobního družstva o zrušení členského poměru. Pracovním poměrem se u členů výrobních družstev rozumí členský poměr.

(2) Ustanovení této vyhlášky o součinnosti s odhovorými orgány se na členské vztahy členů výrobních družstev nevztahují.

(3) Nároky v oblasti nemocenského pojištění členů výrobních družstev se řídí ustanoveními § 8 této vyhlášky s odchylkami vyplývajícími z vyhlášky č. 88/1967 Sb., o nemocenském pojištění členů výrobních družstev.

§ 13

Ustanovení § 3 odst. 8 a 9 a § 4 až 11 se vztahují též na vojáky z povolání a příslušníky Sboru národní bezpečnosti a Sborů nápravné výchovy propuštěné ze služebního poměru z důvodu uvedeného v § 26 odst. 2 písm. b) zákona č. 78/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 59/1969 Sb., mzdové vyrovnání ani příspěvek podle této vyhlášky jim však nepřísluší, jestliže obdrželi platové vyrovnání nebo příspěvek za službu podle uvedených předpisů.

§ 14

(1) Mzdové vyrovnání v rozsahu uvedeném v § 3 přísluší také pracovníkům, kteří přejdou bez rozvázání pracovního poměru na základě změny pracovní smlouvy v rámci snižování řídicího a

správního aparátu podle usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 19. března 1970 na práce, pro které musí být zaškolení nebo přeškolení. Na tyto pracovníky se vztahuje též ustanovení § 9 odst. 3 o výpočtu průměrného měsíčního výdělku pro vyměření důchodu.

(2) Pracovníkům, kteří přejdou při strukturálních změnách bez rozvázání pracovního poměru na základě změny pracovní smlouvy na pracoviště, pro které musí být zaškolení nebo přeškolení, poskytne organizace hmotné zabezpečení v rozsahu uvedeném v předchozím odstavci, pokud s tím projeví souhlas příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem financí.

§ 15

(1) Hmotné zabezpečení podle této vyhlášky přísluší pracovníkům, jejichž pracovní poměr skončil po počátku účinnosti této vyhlášky.

(2) Pracovníkům, kteří byli uvolněni a jejichž pracovní poměr skončil před počátkem účinnosti této vyhlášky, přísluší za nevyužitou výpovědní lhůtu místo náhrady ve výši průměrného výdělku (§ 3 odst. 1 vyhlášky č. 86/1967 Sb. ve znění vyhlášky č. 132/1968 Sb.) mzdové vyrovnání podle § 3 odst. 2 této vyhlášky, pokud o jejích nároku na náhradu nebylo již dosaženo dohody nebo o něm nebylo pravomocně rozhodnuto.

§ 16

Zrušuje se vyhláška č. 86/1967 Sb., kterou se upravuje uvolňování pracovníků a jejich umísťování a hmotné zabezpečení v souvislosti s likvidací neefektivních provozů a s jinými racionalizačními opatřeními, ve znění vyhlášky č. 132/1968 Sb.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr

Štancel v. r.

75

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 9. července 1970,

jíž se mění vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášek č. 91/1968 Sb. a č. 179/1968 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí podle § 143 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů č. 89/1968 Sb., č. 161/1968 Sb. a č. 71/1970 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášek č. 91/1968 Sb. a č. 179/1968 Sb., se mění takto:

1. § 16a včetně nadpisů se zrušuje.

2. § 27 odst. 2 písm. a) zní.

„a) jednotlivá osoba je odkázána na příjem nedosahující 500 Kčs měsíčně nebo manželská dvojice (druh a družka) na příjem nedosahující 850 Kčs měsíčně;“

3. § 28 včetně nadpisu se zrušuje.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1970.

Ministr

Štancel v. r.

76

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 9. července 1970,

jíž se mění vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb., č. 92/1968 Sb. a č. 180/1968 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s Federálním výborem pro zemědělství a výživu, s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 144 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb., č. 161/1968 Sb. a č. 71/1970 Sb.:

Čl. I

Zrušuje se § 47a vyhlášky Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb., č. 92/1968 Sb. a č. 180/1968 Sb.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1970.

Ministri
Štancoví v. r.

77

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 9. července 1970,

jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin ve znění vyhlášek č. 93/1966 Sb. a č. 181/1968 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s Federálním výborem pro zemědělství a výživu, s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 145 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb., č. 161/1968 Sb. a č. 71/1970 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1966 Sb. a č. 181/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 9 odst. 3 a 4 zní:

„(3) Je-li starobní (invalidní) důchod jediným zdrojem příjmu důchodce, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně; má-li důchodce též jiný příjem (důchod), může být starobní (invalidní) důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li na starobní (invalidní) důchod, který je jediným zdrojem příjmu důchodce, odkázán též rodinný příslušník důchodce, může být tento důchod zvýšen na částku 850 Kčs měsíčně; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), může být starobní (invalidní) důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 850 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé (druh a družka), lze zvýšit jen důchod jednoho z nich o rozdíl mezi částkou 850 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů obou manželů (druha a družky).

(4) Důchod podle předchozího odstavce lze zvýšit, jen nemůže-li si důchodce (rodinný příslušník) pro stáří, zdravotní stav nebo jiné vážné důvody zvýšit životní úroveň vlastní prací. Při zvýšení důchodu podle uvedeného ustanovení se nehledí k výchovnému, zvýšení důchodu (výchovného) pro bezmocnost, k příspěvkům z doplňkové sociální péče, k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka z činnosti, která netrvá déle než 80 pracovních dnů v kalendářním roce, ani k pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka staršího 70 let. Zvýšení důchodu se nezapočítává do výše důchodu rozhodné pro výpočet důchodů pozůstalých.“

2. § 11 odst. 3 a 4 zní:

„(3) Vdovský důchod činí 60 % starobního (invalidního) důchodu, ustanovení § 68 odst. 4 a 5 zákona platí obdobně. Je-li vdovský důchod jediným zdrojem příjmu vdovy, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně. Má-li vdova též jiný pří-

jím (důchod), může být vdovský důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Je-li však tímto jiným příjmem starobní (invalidní) důchod, lze zvýšit jen tento důchod (§ 9 odst. 3) Ustanovení § 9 odst. 4 platí obdobně.

(4) Sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte činí 30 % starobního (invalidního) důchodu jednotlivě hospodářského rolníka, nejméně však 200 Kčs měsíčně. Sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte činí 450 Kčs měsíčně. Je-li však důchod oboustranně osiřelého dítěte jediným zdrojem příjmu dítěte, může být zvýšen na částku 500 Kčs měsíčně. Má-li dítě též jiný příjem (důchod), může být sirotčí důchod zvýšen tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 500 Kčs měsíčně. Ustanovení § 69 odst. 5 zákona a § 9 odst. 4 této vyhlášky platí obdobně.“

Čl. II

Zvýšení důchodu podle této vyhlášky lze poskytnout na žádost nejdříve počínaje měsíční splátkou důchodu splatnou v říjnu 1970.

Čl. III

(1) Starobní, invalidní a vdovské důchody vyměřené v nejnižší výměře podle předpisů platných do 30. září 1970 pro důchody, které byly jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce,*) mohou být po 30. září 1970 sníženy, jen pokud by to připouštěly uvedené předpisy

(2) Ve stanovené nejnižší výměře důchodů uvedených v předchozím odstavci a ve výměře důchodů zvýšených podle této vyhlášky je zahrnut zvláštní přídavek k dávkám podle čl. I zákona č. 181/1968 Sb.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1970.

Ministr:

Štanceř v r.

*) § 9 odst. 3 a 4 a § 11 odst. 3 vyhlášky č. 105/1964 Sb. v dosavadním znění

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo výnos, kterým se zrušuje obsazování míst okresních a krajských školních inspektorů konkursem.

Uvedeným výnosem pozbývá platnosti směrnice ministerstva školství a kultury o obsazování míst okresních a krajských školních inspektorů konkursem ze dne 4. června 1959 čj. 24 518/59 - E I/1, uveřejněná ve Věstníku MŠK 1959, str 176 a ve Sbírce instrukcí pro výkonné orgány národních výborů poř. č. 43/1959.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1970; je uveřejněn ve Věstníku MŠ a MK, sešit č. 7, a lze do něj nahlédnout na ministerstvu školství a v odborech školství krajských a okresních národních výborů.

Československá tisková kancelář

vydala podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, v dohodě s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí

výnos ze dne 19. března 1970 čj. 1000/1970-ER/PaM-Práv o úpravě platových poměrů provozních pracovníků Československé tiskové kanceláře.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1970.

Do výnosu lze nahlédnout v Československé tiskové kanceláři v Praze a v Bratislavě.